90 LET ČEBULJEVE MAME

Jera Čebulj z Ježice se je rodila 1. marca 1887 v Pirničah pri Ljubljani in se poročila z Janezom Čebuljem iz Male vasi. Imela sta štiri sinove: Lojzeta, Vinka, *Franca in Silva. Mož Janez* je zgodaj umrl (leta 1922). Poslej je morala sama skrbeti za vzgojo in preživljanje otrok in za malo kmetijo. Nič ji ni bilo prizanešeno. S trdim delom je preživljala še nedoletne otroke in jih vzgajala v napredne državljane ter poskrbela, da so se izučili poklica.

V začetku druge svetovne vojne se je ob sramotnem razsulu bivše Jugoslavije brez oklevanja skupaj s sinovi-Sokolaši pridružila vrstam OF v boju proti fašističnemu okupatorju. Delala je v organizaciji AFŽ. Sin Silvo je šel v partizane v oktobru 1941. Italijani so ga ujeli in odpeljali v zapore v *Allesandrio v Piemontu*, od koder so ga Nemci 1944. odvedli v Gornjo Šlezijo, kjer je bil interniran skupaj z mnogimi ruskimi, francoskimi in italijanskimi ujetniki. To je edini od štirih sinov, ki je preživel vojne grozote. Sin Franc je padel kot borec NOV junija 1942 na Osovniku nad Škofjo Loko kot *pomočnik mitraljezca*. Sin Lojze je padel avgusta 1942 pod Krvavcem, ko je zašel v zasedo kot borec II. grupe odredov na pohodu na Štajersko, v skupini, ki jo je vodil komandant Stane Rozman. Sin Vinko pa je delal kot aktivist na terenu Ježice. Januarja 1943 je bil izdan. Belogardisti so ga aretirali in odpeljali v savelijsko postojanko, kjer so ga zverinsko mučili, iznakazili in umorili. Z rosnimi očmi se Čebuljeva mama spominja, kako je šla sama za sinovo krsto.

Nikomur ni uspelo zlomiti njenega upornega duha. S ponosom slovenske žene je prenašala udarec za udarcem in preživela vso Golgoto uničujoče vojne.

Tudi po vojni se je po svojih močeh vključila v delo z ženami.

Jesen svojega življenja preživlja čila in zdrava na Ježici, v ulici, ki nosi ime njenih padlih sinov, skupaj s sinom Silvom, snaho in vnukinjo. Tiha in skromna, kakor je živela vse življenje, hkrati pa zadovoljna in vesela velikih dosežkov naše samoupravne socialistične družbe.

Ob visokem jubileju so jo obiskali in ji čestitali predstavniki Zveze borcev NOV in Rdečega križa krajevne skupnosti Posavje.

Znanci, sodelavci in soborci ji želimo še mnogo zdravih let!

L. M.

SAVSKO NASELJE

Utrditi samoupravo

S konference krajevne organizacije SZDL

Nadaljnje utrjevanje krajevne skupnosti v družbenoekonomskem in socialnem pogledu bo najvažnejša naloga Socialistične zveze tega naselja v letošnjem letu. To utrjevanje se bo kazalo v uresničevanju nalog, ki jih predvideva srednjeročni načrt razvoja KS, odnosov, začrtanih v ustavi, in zakona o združenem delu. Vso pozornost bo krajevna organizacija SZDL posvetila tudi letošnjim pomembnim jubilejem, 85. obletnici rojstva tovariša Tita, obletnici njegovega prihoda na čelo partije in 40. obletnici ustanovnega kongresa KPS.

To so poglavitne misli s konference krajevne organizacije SZDL, ki jo je vodil predsednik **Stane Repar**, udeležila pa sta se je tudi predsednik MK SZDL **Vlado Beznik** in predsednik ObK SZDL **Joško Pirnar.**

Uresničevanje ustavnega sistema ter krepitev vloge in položaja krajevne skupnosti sodita med pomembnejše naloge. Tudi delegatski sistem, njegovo utrjevanje in odnosi ni na zadnjem mestu.

V naselju, kakršno je Savsko naselje, je poglabljanje samoupravnih odnosov med krajani — tu gre zlasti za področje stanovanjskega in komunalnega gospodarstva — prav gotovo zelo pomembna naloga.

Delegati so na konferenci razpravljali o vrsti vprašanj in problemov, saj bo SZDL nadaljevala z evidentiranjem možnih kandidatov za delegate in druge funkcije, sodelovala in spodbujala dogovore o kadrovski politiki itd.

Vsega tega seveda ne bo moč uresničiti brez lastne aktivnosti; terenske organizacije SZDL namreč še nimajo take vloge kot bi bilo želeti. Za to je stanje njihovega vpliva in prisotnosti med ljudmi odločilnega pomena. V mislih imajo predvsem zbore stanovalcev, posamezne koordinacijske odbore in komisije pri krajevni konferenci, kot tudi razne sekcije, ki slehernemu krajanu omogočajo večjo aktivnost in družbeno uveljavljanje.

Glede povezovanja z organizacijami združenega dela na območju KS bo KS SZDL dala pobudo svetu krajevne skupnosti, naj to področje pozorno spremlja.

Vlado Beznik, predsednik mestne konference SZDL, je v svoji razpravi med drugim menil, da lani splošne in skupne porabe nismo uresničevali tako, kot so narekovale naloge. Poudaril je tudi, da bo treba urediti financiranje na relaciji mesto — občina — krajevna skupnost, da bi bila situacija čim bolj ugodna slehernemu občanu.

Če bomo v letošnjem letu uspeli uveljaviti vse naše načrte in programe v »bazi«, v krajevnih skupnostih je poudaril predsednik ObK SZDL Joško Pirnar, potem bo tudi reševanje problemov pri financiranju KS mnogo lažje in prožnejše.

I. A.

ČRNUČE

BOGAT NAČRT ZA LETO 1977

Na seji sveta krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica v začetku marca so spregovorili o realizaciji finančnega plana za leto 1976, obravnavali pa so tudi predlog plana dohodkov in izdatkov KS za leto 1977 in predlog programa dejavnosti za letošnje leto.

Zavzeli so se predvsem za poglabljanje vloge delovnih ljudi in občanov pri odločanju in uresničevanju njihovih interesov in potreb v krajevni skupnosti. Menili so, da je treba podpirati razvoj malega gospodarstva v krajevni skupnosti in s tem v zvezi čim prej izdelati program razvoja teh dejavnosti glede na naraščanje števila prebivalstva. V načrtu imajo še sodelovanje pri programiranju telesne kulture in rekreacije (takoj je treba določiti lokacijo bodočega *rekreacijskega centra na Črnučah in pripraviti* program gradnje), organiziranje ljudske obrambe, družbene samozaščite in narodne zaščite v krajevni skupnosti v smislu določil novih zakonov, sodelovanje pri razvoju kmetijstva in njegovih oblik združevanja, sodelovanje pri legalizaciji črnih gradenj v Gmajni in pri preprečevanju nedovoljenih gradenj in saniranju barak v spodnjih Črnučah. Izdelali bodo tudi program za financiranje komunalnih dejavnosti iz združenih sredstev TOZD, nadaljevali z začetimi komunalnimi deli (dograditve prve faze Ceste C. Stuparja, dograditev Štebijeve ceste, dograditev kanalizacije na Verdnikovi ulici itd.) in uresničili cilje, začrtane v srednjeročnem planu razvoja krajevne skupnosti ter programu drugega samoprispevka (gradnja nove osnovne šole, pričetek akcij za gradnjo zdravstvene postaje in lekarne).

To so le nekatere pomembnejše akcije in naloge, ki so jih na Črnučah zapisali v predlog programa dejavnosti za leto 1977. Na krajevni skupnosti pričakujejo, da bodo občani dali še svoja dopolnika k temu programu, tako da bo realizacija programa lahko bistveno pospešila vsestranski razvoj danes ene najmanj razvitih krajevnih skupnosti v naši občini.

VIKTOR LEVEC

Krajevna skupnost Stadion
Ljubljana, Staničeva 41

o b j a v l j a

prosta delovna mesta
V DRUŽBENEM DOMU STADION

1. VODJA BIFEJA
2. NATAKAR-ICE
3. GOSTINSKE DELAVKE

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:
pod 1.: hotelski tehnik in 2 leti delovnih izkušenj ali KV natakar-ica in 4 leta delovnih izkušenj
pod 2.: KV natakar-ica in eno leto delovnih izkušenj
pod 3.: PK ali priučena delavka gostinske stroke in 2 leti delovnih izkušenj pri delu v strežbi oziroma v kuhinji.
Za delovna mesta pod 1. in 2. je poskusno delo 2 meseca, za delovno mesto pod 3. en mesec.
Kandidati za objavljena delovna mesta naj vložijo prijave z dokazili o šolski in strokovni izobrazbi v 10 dneh od dneva objave na naslov: Krajevna skupnost Stadion — za kadrovsko komisijo, Ljubljana, Staničeva 41.

NAMESTO TRIMA

Trimska steza v črnuški Gmajni ni najbolje vzdrževana. Precej škode so naredili tudi zlikovci, ki so poškodovali table in naprave. Sezona trimanja se bo vsak čas začela. Cesta do prve postaje trimske proge sicer nikoli ni bila kaj prida urejena, zdaj pa so jo dokončno uničili kamioni.

SAJ NI RES, DA JE RES

TESOVNIKOVA LETA 2000?

Želite slišati zgodbo o asfaltu na Tesovnikovi ulici ali morda raje zgodbo o kanalizaciji pod Tesovnikovo ulico? Prva je daljša, druga pa globlja, da ne rečemo bolj poglobljena...

Zdaj, ko se je Tesovnikovi ulici tam »za Savo« (vije se v smeri sever—jug pri Šternu ali rekreacijskem centru v pozabljeni (iz)gradnji) že začel nasmihati čisto pravi asfalt, so inšpektorji dvignili prst: nič ne bo! Najprej si bo potrebno omisliti še kanalizacijo za meteorne vode (glej pod deževnico),. potem se bomo pogovarjali naprej.

Lani je bilo na delegatsko vprašanje z občinske strani jasno in glasno povedano, da »se načrti pripravljajo« in da so potrebne nekakšne korekture...

Debela tri leta so minila, odkar so zadnjikrat prekopali to nesrečno ulico in vanjo položili kanalizacijske cevi, vendar samo za tako imenovane fekalne vode, ali po domače za gnojnico. Zakaj samo te in ne še kakšnih drugih, ni uradno znano, pač pa ljudje pogledujejo proti pokritemu kopališču pri Šternu in nejeverno zmajujejo z glavami, češ se nam že nekaj sveti. Jasno, bazen je imel prednost.

Iz kolektorja ob začetku Tesovnikove ulice so lepega sončnega dne kanalizatorji (glej pod mestno kanalizacijo) izkopali jarek, po katerem višek (menda kristalno čiste vode) odteka naravnost v Savo... Preostala, bržčas ne dovolj čista voda, pa s pomočjo črpalke odteka v zbirni kanal.

Tesovnikova ulica ima slej ko prej — po zadnjem prekopavanju pred dobrimi tremi leti — »de luxe« luknje, globoke po trideset in več novih centimetrov.

Tedaj je bilo rečeno, da se mora zemlja sesesti in umiriti, preden jo lahko prekrijejo z asfaltom. Zdaj se je že tako posedla in naveličala čakanja, da jo bo zaradi dodatne kanalizacije potrebno ponovno prekopati, da se bo potem spet lahko kako dolgo leto umirjala.

Prizadeti krajani navdušeno pričakujejo razpis novega samoprispevka za predpisano meteorno kanalizacijo in trenutka, ko bodo lahko odrinili še kak dinar za predlogo pričakovani asfalt na svoji večni poti, pardon Tesovnikovi ulici.

Krajevni dejavniki, ki tod stanujejo, se vračajo domov samo še s polnim plinom in sklonjenimi glavami, ker se boje grozečih pogledov sosedov in prijateljev ter ostrih zgodbic o asfaltu na Tesovnikovi in o kanalizaciji pod Tesovnikovo ulico, ki sta tako grdo podobni tistima zgodbicama o jari kači in steklem polžu...